भ्रातृभिर्विग्रहस्तात कथं वो न भवेदिति। अस्माभिः खाण्डवप्रस्थे युष्मद्वासोऽनुचिन्तितः।
तस्माज्जनपदोपेतं सुविभक्तमहापथं। वासाय खाण्डवप्रस्थं व्रजध्वं गतमत्सराः।
तथोस्ते वचनाज्जग्मुः सह सर्व्वैः सुहृज्जनैः। नगरं खाण्डवप्रस्थं रत्नान्यादाय सर्व्वशः।
तत्र ते न्यवसन्पार्थाःसंवत्सरगणान्बहून्। वशे शस्त्रप्रतापेन कुर्व्वन्तोऽन्यान्महीभृतः। २२६५
एवं धर्म्मप्रधानास्ते सत्यव्रतपरायणाः। अप्रमत्तोत्थिताः शान्ताः प्रतपन्तोऽहितान्बहून्।
अजयद्भीमसेनस्तु दिशं प्राचीं महायशाः। उदीचीमर्ज्जुनो वीरः प्रतीचीं नकुलस्तथा।
दक्षिणां सहदेवस्तु विजिग्ये परवीरहा। एवं चक्रुरिमां सर्व्वे वशे कृत्स्नां वसुन्धरां।
पञ्चभिः सूर्य्यसङ्काशैः सूर्य्येण च विराजता। षट्सूर्य्येवाभवत्पृथ्वी पाण्डवैः सत्यविक्रमैः।
ततो निमित्ते कस्मिंश्चिद्धर्म्मराजो युधिष्ठिरः। वनं प्रस्थापयामास तेजस्वी सत्यविक्रमः। २२७०
प्राणेभ्योऽपि प्रियतरं भ्रातरं सव्यसाचिनं। अर्ज्जुनं पुरुषव्याघ्रं स्थिरात्मानं गुणैर्युतं।
स वै संवत्सरं पूर्णं मासं चैकं वनेऽवसत्। ततो गच्छद्धृषीकेशं द्वारवत्यां कदाचन।
लब्धवांस्तत्र बीभत्सुर्भार्य्यां राजीवलोचनां। अनुजां वासुदेवस्य सुभद्रां भद्रभाषिणीं।
सा शचीव महेन्द्रेण श्रीः कृष्णेनेव सङ्गता। सुभद्रा युयुजे प्रीत्या पाण्डवेनार्ज्जुनेन ह।
अतर्पयच्च कौन्तेयः खाण्डवे हव्यवाहनं। बीभत्सुर्व्वासुदेवेन सहितो नृपसत्तम। २२७५
नातिभारो हि पार्थस्य केशवेन सहाभवत्। व्यवसायसहायस्य विष्णोः शत्रुवधेष्विव।
पार्थायाग्निर्ददौ चापि गाण्डीवं धनुरुत्तमं। इषुधीचाक्षयैर्व्वाणैरथञ्च कपिलक्षणं।
मोक्षयामास बीभत्सुर्म्मयं यत्र महासुरं। स चकार सभां दिव्यां सर्व्वरत्नसमन्वितां।
तस्यां दुर्य्योधनो मन्दो लोभंचक्रे सुदुर्म्मतिः। ततोऽक्षैर्व्वञ्चयित्वा च सौबलेन युधिष्ठिरं। वनं प्रस्थापयामास सप्तवर्षाणि पञ्च च।
अज्ञातमेकं राष्ट्रे च ततो वर्षं त्रयोदशं। ततश्चतुर्द्दशे वर्षे याचमानाः स्वकं वसु। २२८०
नालभन्त महाराज ततो युद्धमवर्त्तत। ततस्ते चत्रमुत्साद्य हत्वा दुर्य्योधनं नृपं।
राज्यं विहतभूयिष्ठं प्रत्यपद्यन्त पाण्डवाः। एवमेतत्पुरावृत्तं तेषामक्लिष्टकर्म्मणां। भेदो राज्यविनाशाय जयश्च जयतांवर।
इत्यादिपर्व्वण्यादिवंशावतारणपर्व्वणि भारतसूत्रमेकषष्ठोऽध्यायः। ६१।
॥ जनमेजयउवाच ॥ कथितं वै समासेन त्वया सर्व्वं द्विजोत्तम। महाभारतमाख्यानं कुरूणां चरितं महत्।
कथां त्वमद्यचित्रार्थां कथयस्व तपोधन। विस्तरश्रवणे जातं कौतूहलमतीव मे।
स भवान् विस्तरेणेमां पुनराख्यातुमर्हति। नहि तृप्यामि पूर्व्वेषां शृण्वानश्चरितं महत्। २२८५
न तत्कारणमल्पं वै धर्म्मज्ञा यत्र पाण्डवाः। अबध्यान्सर्व्वशो जघ्नुः प्रशस्यन्ते च मानवैः।
किमर्थं ते नरव्याघ्राः शक्ताः सन्तो ह्यनागसः। प्रयुज्यमानान्संक्लेशान् क्षान्तवन्तो दुरात्मनां।
कथं नागायुतप्राणो बाहुशाली वृकोदरः। परिक्लिश्यन्नपि क्रोधं धृतवान्वै द्विजोत्तम।
कथं सा द्रौपदी कृष्णा क्लिश्यमाना दुरात्मभिः। शक्ता सती धार्त्तराष्ट्रान्नादहत्क्रोधचक्षुषा।
कथं व्यसनिनं द्यूते पार्थौ माद्रीसुतौ तदा। अन्वयुस्ते नरव्याघ्रा बाध्यमाना दुरात्मभिः। २२९०